

Geachte heer Grapperhaus,

Met interesse volg ik al jaren de problematiek rondom beleidsvorming en handhaving van alles wat met sekswerk te maken heeft. Niet enkel vanuit mijn rol als eigenaresse van een van de meest toonaangevende high class escortbureaus in Nederland, maar tevens vanuit maatschappelijk en politiek oogpunt.

Helaas komt het nu tot een punt waarbij er een wetsvoorstel ligt waar de plank faliekant wordt misgeslagen, met desastreuze gevolgen voor eenieder die met sekswerk te maken heeft, behalve voor de aanstichters van de misstanden die in deze branche voorkomen.

Ik kom daarover graag met u in gesprek en dit schrijven is daarbij een eerste aanzet en een uitnodiging.

Inleiding

Vanaf 2012 zijn wij met Upclass International actief als high class escort bureau, in het meest exclusieve segment van wat men sekswerk noemt (maar dit niet altijd om seks draait, later hierover meer). Wij faciliteren heren en koppels met stijlvol gezelschap van onze dames.

Onze dames hebben alleen de Nederlandse nationaliteit, zijn minimaal HBO geschoold en hebben een studie of baan naast hun werk voor Upclass.

Wij behandelen per jaar ongeveer 900(!) sollicitaties van dames die graag bij Upclass komen werken en op ieder moment van het jaar hebben wij tussen de 25 en 40 dames in ons portfolio om mee te daten.

In dit schrijven zal ik niet voor eigen parochie spreken vanuit zakelijk oogpunt, maar de feitelijkheden benoemen die komen met mijn ervaring, die van onze dames, collega's en zakelijke partners, geprojecteerd op de effectiviteit van het wetsvoorstel tbv het behalen van het doel om mensenhandel en misstanden in de seksindustrie te voorkomen of te verminderen en de positie van sekswerkers te verbeteren en destigmatisering van sekswerk te faciliteren.

In een aantal andere ingezonden reacties is er reeds veel gezegd dat klopt en volledig is en ik zal u niet vermoeien met herhaling. Ik beperk het daarom tot de elementen die heel specifiek op de escortbranche van toepassing zijn.

Graag verwijs ik naar zeer uitgebreide en zorgvuldig ingediende publieke reacties op de consultatie van: de Groep Academici Expertise sekswerk, van de VER en van Non-Nobis, die u absoluut moet lezen.

Positieve aspecten WRS

Een positief punt is dat er aandacht is voor sekswerkers en de branche in zijn geheel en er een discussie op gang komt. Ik hoop dat dit een discussie mag zijn die niet gevoed wordt door andere belangen dan die voor de sekswerker, maar dat ter zijde.

Tevens is positief om te lezen dat er veel gefundeerde meningen en adviezen zijn van diverse partijen en mensen (juist ook van buiten de branche) die zich geroepen voelen gehoord te worden en niet schromen tegen het brede en harde geluid van degenen die deze wet proberen door te drukken, in te gaan.

Negatieve aspecten WRS

Vergunnings- en registratieplicht sekswerker

Doel: Het uit de anonimiteit halen van sekswerkers, met de gedachte hulp te kunnen bieden

Feit: Iedere sekswerker die ik ken, wenst zich NIET te laten registreren en wenst NIET een vergunning te moeten aanvragen en te verkrijgen op de manier zoals nu omschreven in de WRS.

Gevolg: Niemand vraagt die vergunning aan, echter de behoefte aan sekswerk (zowel vraag als aanbod) blijft en dus zal dit 'ondergronds' raken, nog meer uit zicht van overheid en hulpverlening, met extra gevaren voor sekswerkers en het uitsterven van oprecht goede bedrijven als gevolg. De minimale leeftijd van 21 jaar zal ervoor zorgen dat volwassen dames tussen de 18 en 21 die dit werk willen doen, automatisch in het illegale circuit terecht komen.

De personen die verantwoordelijk zijn voor dwang in deze branche, lachen om deze wet. Voor hen verandert er werkelijk niets. De dames die onder dwang werken, zijn veelal reeds onzichtbaar (worden onder valse voorwendselen naar NL gehaald, of het vak in 'gepraat') en gaan niet opeens een vergunning aanvragen; die worden simpelweg blijvend uit zicht gehouden. In het beste geval zullen er door deze uitbuiters, dames gedwongen worden om op basis van een ingefluisterd verhaal een vergunning aan te vragen; niet geschoten is altijd mis. Wanneer ze die niet krijgen, geen man over boord; ze mogen het vervolgens nogmaals proberen en in de tussentijd zullen de dames zich moeten verantwoorden richting degene die hun dwingt, waarom het niet gelukt is. Ik hou mijn hart vast voor de gevolgen.

Dit is een maatregel die alleen de mensen treft die serieus en vrijwillig met sekswerk bezig zijn, omdat die mensen geen boete willen riskeren maar tegelijkertijd daadwerkelijk wat te verliezen hebben wanneer hun sekswerk bekend zou worden.

Het tegenstrijdige hierin is dat juist die mensen zich niet willen registreren en het ook niet zullen doen (geen van de dames in ons bestand zal een persoonlijke vergunning gaan aanvragen weet ik na rondvraag). De afweging van privacy schending en risico op het lekken van de meest gevoelige informatie die maar voor te stellen is, doet iedereen die iets te verliezen heeft, de keuze maken om zich niet te registreren en wel door te gaan met dit werk, of tegen wil en dank te stoppen met dit werk.

Ook enkel de bedrijven die serieus en legaal bezig wensen te zijn in deze branche, worden getroffen. Die willen immers voldoen aan de wet en zullen met dames moeten samenwerken die een vergunning hebben, echter die tegenstrijdigheid in de praktijk is hierboven omschreven; die dames zullen bijna niet meer te vinden zijn voor. Serieuze, legale en nette partijen zullen derhalve uitsterven.

En daarmee komt ook meteen het ronduit stuitende argument naar voren dat men zegt dat de momenteel goede situaties dan maar moeten meebuigen met deze wet, om dit voor de slechte gevallen op te vangen. De aanname dat 90% van de sekswerkers niet vrijwillig hun werk doet en slechts 10% wel vrijwillig, voedt het argument dat die 10% dan maar de negatieve impact moet dragen, om de situatie voor de 90% van de sekswerkers te verbeteren.

Los van wetenschappelijke weerleggingen van die cijfers (zie brief Groep Academici Expertise sekswerk), is de praktijk ook simpelweg anders. Daarnaast is dit ethisch gezien een zeer stuitend argument, zelfs al zouden die cijfers kloppen, met name omdat er totaal geen fundament is om te geloven dat deze maatregel in de WRS tot een verbetering zal leiden voor sekswerkers. Sterker nog, vanuit de praktijk en vanuit de wetenschap is juist het tegenovergestelde bewezen; de situatie zal verslechteren voor iedereen.

Ook wordt er voorbijgegaan aan het feit dat een groot deel van de sekswerkers hun sekswerk náást een andere baan (of studie) doet, en ze niet financieel afhankelijk zijn van sekswerk. Ze doen dit bovendien voor een prikkel, een bepaalde spanning, om een eigen behoefte te voldoen. Sommige dames hebben 1 keer in de 2 weken een date met seks en that's it. Soms betreft het dates waar niet eens seks plaatsvindt. Hoe dan ook iets waar de dames in kwestie oprecht naar uitkijken. Ook deze dames worden meteen onder de groep 'sekswerkers' geschaard.

Het lijkt daarbij alsof in de discussie er voor iedereen die sekswerker is, bepaald wordt dat er risico's zijn, terwijl dat in de praktijk absoluut niet het geval hoeft te zijn.

Ironisch genoeg lijkt de WRS erop gericht om op basis van wat men juist tegen probeert te gaan, namelijk stigmatisering, een eenheidsworst te vinden voor alle situaties, met de slechtste situaties van sekswerkers als uitgangspunt, alsof dat de standaard is.

Wij hebben dames in het bestand met diverse leeftijden en privé-situaties, variërend van studentes, tot advocates, ondernemers en huisvrouwen. Zij hebben teveel te verliezen als er bekend wordt dat zij dit werk doen en de angst hiervoor is reëel met de registratieplicht (van datalek, tot bekenden die bij de gemeente werken, tot ambtenaren of systeembeheerders die toegang hebben tot de gegevens). Dat belang van geheimhouding prevaleert boven alles; helaas is alles omtrent sekswerk nog steeds overladen met vooroordelen uit de maatschappij en praktische nadelen zoals onmogelijkheden of tegenwerkingen in verkrijgen van bankrekeningen, huis huren, andere carrierepaden, etc.. Zij zullen

derhalve geen vergunning aanvragen. Dit beeld wordt bevestigd door collega-escortbureaus, zowel in het exclusieve segment waarin wij ons bevinden, als het meer 'toegankelijke' segment.

Ongetwijfeld zal er na de invoer van de WRS in evaluatierapporten na 2 jaar staan dat de prostitutie is afgenomen in Nederland na invoer van de WRS, echter dat zal op basis zijn van registraties ten opzichte van eerdere inschattingen, oftewel een totale farce; het zal namelijk meer 'ondergronds' gebeuren, maar in totaliteit in de praktijk niet zijn afgenomen. De behoefte van zowel de vrijwillige sekswerker als die van de klant gaan immers niet opeens weg, ongeacht hoeveel de heer Segers en consorten ook zullen bidden voor de 'zondaars'...

Vergunning exploitant en werkwijze

Vergunningseisen

Ik ben voor een vergunningstelsel voor exploitanten en zie een vergunningsplicht voor exploitanten als prima uitgangspunt.

Wel moeten aan het verkrijgen en behouden van de exploitatievergunning scherpe maar eerlijke eisen zitten, die objectief toetsbaar zijn. Er moet consistentie zitten in de toets/ controle- momenten en het moet door een team van integraal samenwerkende afgevaardigden van diverse disciplines gedaan worden (politie, gemeente, sociale hulpverlening en belastingdienst).

De huidige wet biedt die mogelijkheid, echter dit wordt niet (volledig) gedaan.

Er is geen wetswijziging nodig, wel een wijziging in de aanpak vanuit de overheid om de huidige partijen te controleren en in te schatten op een schaal van kwaliteit.

Kwalitatief goede exploitanten zijn juist de ogen en oren in de markt en kunnen juist een 'safe haven' zijn voor sekswerkers. Het uitgangspunt van de WRS is het tegenovergestelde: 100% wantrouwen richting exploitanten; als misstanden plaatsvinden zal dat wel komen door de exploitant..

Waarom niet zorgen dat er oprecht goed getoetst wordt hoe goed een exploitant opereert (niet enkel of hij/zij aan de basiseisen voldoet van het verkrijgen van een vergunning), zodat met de beste partijen in de markt kan worden samengewerkt vanuit de diverse (overheids-) disciplines? Die kwaliteit zal moeten worden bepaald door in beginsel een vergunning, maar daarbij zeer regelmatig moeten worden gecontroleerd, door een team van professionals dat integraal samenwerkt. Dat gebeurt nu niet, maar is wel een opening waar een sleutel tot succes ligt, binnen de huidige wetgeving, zonder de gevaren van de gevolgen van de WRS.

Dit is intensief, vereist een integrale aanpak, kennis en frequente opvolging; kortom, het voelt makkelijker om de wet aan te passen...

Dwang, onvergonde sekswerkers en melding

Ik behandel per jaar ongeveer 900 sollicitaties. Ik ben in de afgelopen 7 jaar nog geen enkele keer een situatie tegengekomen waarbij ik vermoeden heb gehad tot dwang. Gezien de ervaring die ik heb met sollicitaties (wij doen dit in 4 rondes waarvan 3 gesprekken) gecombineerd met mijn opleiding SPH en vroegere praktijkervaring als hulpverlener, kan ik wel stellen dat ik hier een zeer goede inschatting van kan maken. Ik zie het als mijn morele plicht om misstanden te melden. Misschien geldt dat niet voor iedere exploitant omdat ze geen tijd willen steken in een potentieel slepend traject, echter door de WRS zullen exploitanten nóg minder genegen zijn hierin mee te werken door het proactief te melden. Bij vermoeden van dwang zou een exploitant beloond moeten worden voor het melden hiervan bij instanties, niet gestraft of het risico hebben gestraft te worden.

'Pooierverbod'

Het zogenoemde pooierverbod zal negatief effect hebben op partijen die wél vergund zijn.

Ik kan een boek schrijven over alle tegenwerkingen die ik heb gehad bij het openen van bankrekeningen en het faciliteren van betaalmogelijkheden, terwijl wij in het hoogste segment opereren en volledig legaal, vergund zijn. Dat was nog voordat er sprake was van een 'pooierverbod'. Iedere partij die ook maar enigszins een gevoel heeft dat het risico loopt om te maken te hebben met een partij uit de seksbranche, zal niet willen samenwerken of faciliteren, nog meer dan nu al het geval is. Dit zal gelden voor banken, boekhouders, vervoerders, verhuurders, etc. Het gebrek aan kunnen samenwerken met (kwalitatief goede) partijen, maakt normale bedrijvigheid voor partijen in de seksbranche alleen nog maar lastiger, met andere gevaren en negatieve impact als gevolg (bijv. toename contante betalingen

en uitbetalingen, eigen boekhouding doen met beperkte kennis, alternatieve invulling verzinnen voor veilig en gedegen vervoer, etc.)

Afsluitend

Als er nu zoveel tegengeluid is vanuit de branche dat op vele vlakken, maar vanuit verschillende invalshoeken en belangen, hetzelfde is, hoe kan de WRS in deze huidige vorm doorgevoerd worden? Het zou absoluut niet mogen.

Ik verwijs met klem naar de kritiek die unaniem is op gebied van de vergunningsverplichting voor individuele sekswerkers, de registratie van sekswerkers, en de criminalisering van sekswerk, op basis van experts en ervaringsdeskundigen:

- P&G 292 (informatie- en dienstencentrum voor sekswerkers in omgeving Amsterdam, met HVO-Querido); <https://www.pg292.nl/actueel/internet-consultatie-wrs/>
- Door2Door (informatie- en dienstencentrum voor sekswerkers in omgeving Rotterdam, onderdeel stichting Humanitas): E. Brusse met reactie op consultatiepagina)
- Proud (belangenvereniging sekswerkers): <https://wijzijnproud.nl>
- Marjan Wijers in De Volkskrant (jurist en promovend op mensenrechten en sekswerkersrechten) : <https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/registratieplicht-sekswerkers-heeft-averechts-effect-b585407d/?referer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>
- Rik Viergever in het NRC (gepromoveerd op 'zorg na mensenhandel') : <https://www.nrc.nl/nieuws/2019/10/23/zo-wordt-sekswerker-geen-eigen-baas-a3977803>
- En nogmaals; de ingezonden brief van de Groep Academici Expertise sekswerk, waarin alle argumenten onderbouwd zijn met wetenschappelijk onderzoek.

Het is geen ramp om in deze branche een zekere vorm van regulering toe te passen die in de wet geregeld is. Echter de invulling obv de WRS is niet geschikt voor het behalen van de doelstelling om mensenhandel en andere misstanden in de branche tegen te gaan.

Het lijkt alsof juist alle adviezen vanuit de branche, psychologen, experts in mensenhandel in de wind zijn geslagen en de WRS simpelweg is ingevuld op een manier om prostitutie in haar geheel uit te roeien en zoveel mogelijk op papier tegen te gaan.

Het is het paradepaardje van de christelijke partijen in het kabinet, wat tegelijkertijd als wisselgeld is gebruikt in de vorming van de coalitie. Het is prima dat er op politiek handige wijze door andere partijen enigszins is meegebogen om een draftversie van de WRS neer te laten zetten (onderdeel van het politieke handjeklappen), maar het is van de zotte om in deze opzet de wet definitief te maken en hierin verder mee te gaan.

Laat u alstublieft informeren met correcte cijfers, personen uit het veld, praktijkervaringen en visies van experts, in plaats van suggestieve richtingen gevoed door incorrecte cijfers en gebrek aan concreet inzicht in deze complexe materie.

Ik hoop oprecht dat deze consultatie precies dat bewerkstelligt of in ieder geval triggert. U heeft hierin echt maar één kans om het goed in te vullen en definitief te maken, het gaat immers om essentiële impact op het leven van mensen, dat niet is terug te draaien...

Hoogachtend,

Upclass International

www.upclassinternational.com

